

عنوان مقاله:

مقایسه توان شبیه سازی حرکتی کودکان نارساخوان با کودکان طبیعی هنگام پردازش افعال حرکتی

محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره 23، شماره 2 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مریم طبعی - PhD Student in Linguistics, Department of Foreign Languages and Linguistics, School of Literature and Humanities, Shiraz University, Shiraz, Iran

علیرضا خرمایی - Associate Professor of Linguistics, Department of Foreign Languages and Linguistics, School of Literature and Humanities, Shiraz University, Shiraz, Iran

محمد نامی - Assistant Professor of Neuroscience, Department of Neuroscience, School of Advanced Medical Sciences and Technologies, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

امیرسعید مولودی - Assistant Professor of Linguistics, Department of Foreign Languages and Linguistics, School of Literature and Humanities, Shiraz University, Shiraz, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: موضوع مهم در دستور ساخت مدار جسمی شده این است که سیستم های ادراکی و حرکتی نقشی اساسی در عملکردهای عالی شناختی نظیر حافظه، درک زبان و شبیه سازی ذهنی دارند. طبق اطلاعات به دست آمده از مطالعات رفتاری و عصب شناختی مشخص شده است که یادآوری تجارب حرکتی منجر به فعال سازی مکانیسم های شناختی مسئول اجرای حرکت مشابه می شود و بنابراین بخش های حرکتی مشابه در مغز فعال می شوند. از این رو، سوال مهمی که پیش می آید این است که تا چه حد نقص در مهارت حرکتی می تواند بر شبیه سازی حرکتی حین پردازش زبان اثرگذار باشد. روش کار: پژوهش حاضر یک مطالعه توصیفی-تحلیلی از نوع مقایسه ای بود. در این پژوهش ۱۷ دانش آموز نارساخوان (۵ دختر و ۱۲ پسر) ۸ تا ۱۳ ساله از مراکز اختلال یادگیری شهر شیراز با داشتن معیارهای ورود به مطالعه انتخاب و با همسالان طبیعی خود مورد مقایسه قرار گرفتند. جهت انتخاب نمونه ها، از مصاحبه بالینی، مقیاس هوش وکسلر و آزمون ادراکی-حرکتی بندر گشتالت استفاده شد. یافته ها: داده های به دست آمده از آزمون شبیه سازی حرکتی حاکی از تفاوتی معنادار میان نمرات پردازش افعال همخوان ($P < 0.001$)، ناهمخوان با اجرای حرکت عضو مشابه ($P > 0.001$) و ناهمخوان با اجرای حرکت عضو متفاوت ($P > 0.001$) در دو گروه آزمایش و کنترل بود. نتیجه گیری: یافته های پژوهش بیانگر آن است که تجارب جسمی شده نقش بسیار مهمی در پردازش زبان ایفاء می کنند و نقص در مهارت حرکتی می تواند تاثیراتی منفی بر فعال سازی شبیه سازی حرکتی داشته باشد که این موضوع تاییدکننده ماهیت جسمی شده زبان و ارتباط میان زبان با دیگر مهارت های شناختی است.

کلمات کلیدی:

Embodiment, Motor simulation, Dyslexic children, Action verbs
جسمی شدگی، شبیه سازی حرکتی، کودکان نارساخوان و طبیعی، افعال حرکتی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1276895>

